

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

321. An Coadiutoria inducat incompatibilitatem cum beneficio tam habito
quàm habendo à Coadiutore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

habere naturam illius *Garc. de benef. p. 11. c. 3. n. 275.* vel etiam vim habeat resignationis, quatenus conceditur cum consensu Coadjuti, qui consensus, ut *gl. in c. beneficium. de regular. in 6.* vim resignationis habet *Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. n. 9.* & sic in Coadjutoria locum habeat regula de consensu. *Gonz. loc. cit. n. 10.* citans *Put. decis. 108. n. 1. l. 2.* Hæc ipsa tamen qualiter intelligenda, explicat *Gonz. n. 69. & seq.* Non tamen etiam talis Coadjutoria cum consensu Coadjuti est resignatio. *Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 23.* *Garc. loc. cit. nec propriè dici potest resignatio.* *Gonz. loc. cit. n. 69.* Sed multum à resignatione differt, & aliud longè est resignatio, aliud deputatio Coadjutoris cum futura successione. Nam per resignationem effectum sortitam titulus abdicatur à resignante, per Coadjutoriam verò talem non solum titulus, verum etiam possessio non abdicatur, sed utrumque remanet penes Coadjutum, unde moriente Coadjuto beneficii vacat per obitum illius. *Tondut. loc. cit. n. 18. & 19.* citans *Cavaler. ubi ante. n. 5.* Unde jam licet requiratur consensus Coadjuti (in quantum licet capax consentire) ille tamen consensus non habet vim resignationis, sed solum operatur, seu servit ad tollendum odium, sive quò minus odiosa sit Coadjutoria respectu Coadjuti. *Remouch. c. 5. n. 30.*

2. Respondeo ad secundum. Resignatio non subjacet publicationi, seu regulæ de publicandis. *Tondut. loc. cit. n. 20.* ubi timiditatis arguendi sunt illi, qui publicari faciunt Coadjutorias ad instar resignationum. Quia regula de publicandis locum non habet nisi in beneficiis vacantibus per resignationem, ut patet ex Bulla *Gregor. XIII. de super edita. & n. 22.* ubi pro hoc citat *Barbos. ad Trident. sess. 23. c. 7. n. 9.* *Garc. loc. cit. ubi, quòd constitutio illa Gregorii non procedat in Coadjutoriis cum futura successione, etiam si fiat cum consensu Coadjuti; cum, ut dictum, non habeant naturam resignationum, adeoque iis verba dictæ Constitutionis adæptari nequeant; cum in Coadjutoriis capi non possit possessio intra sex vel novem menses à tempore data, & ita, ut inquit *ibid.* *Garc.* sine dubio tenendum, quamvis aliqui de hoc dubitaverint, & aliquæ Coadjutoria sint publicata. *Gonz. loc. cit. n. 72.* ubi, quòd constitutio dicta locum non habet in Coadjutoriis; cum non sint resignationes aut jurium cessiones. *Et n. 69.* ostendit, his non obstantibus, quæ dixerat *n. 9.* nempe quòd vim resignationis habeant istæ Coadjutoria; nam ut ait id minus est propriè, nimirum ad effectum, ut requiratur consensus Coadjuti, & quòd præstatio consensus habeat vim renunciationis, id solum procedere ait *n. 70. & 71.* quando consensus est, ut provideatur alteri statim, simpliciter, perfectè, irrevocabiliter de beneficio suo; hic autem, qui consentit futura successioni, consentit solum, ut post mortem suam, & non se vivente, beneficium suum obveniat alteri, ac proinde non possit inducere resignationem. Idem, nempe, quòd non subjaceant regula cancellaria & constitutioni *Gregorii XIII. de publicanda renunciat, tenet Ventrigl. Tom. 2. annot. 13. §. unico. n. 57.* *Remouch. cit. c. 8. n. 26. & c. 12. n. 5.* ubi, quòd nullum nascatur præjudicium in non publicando & intimando illis gratiam Coadjutoria, ad quos admissio seu traditio possessionis pertinet, possit tamen præsentare Coadjutor ad capiendam possessionem Coadjutoria, seu ad illius obtinendam executionem, Quinimo soleant istius modi gratia quantocius intimari, ne contingente*

P. Lenvenii Tract. II. De Coadjut.

vacatione, prætextâ causâ ignorantia quicquam sinistra obveniat.

Quæstio 319. Num Coadjutoria cum futura successione subjaceant regulæ & Cancellaria?

Respond. negativè. *Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. n. 38. & 39.* ubi licet id asserat expressè de Coadjutoris temporalibus; idem tamen etiam sustinere debet ob rationem, quam adducit, utpote quæ pari omnino modo militat pro Coadjutoriis perpetuis. Ait enim, id ideo esse, quia Coadjutoria ista temporales non sunt beneficium, adeoque non vacent nec vacare possint in aliquo ex mensibus dictæ regulæ, sed cessant & extinguuntur, cessante vita Coadjuti.

Quæstio 320. Coadjutoria cum futura successione num præbeant titulum ordinationis?

Respond. negativè. *Garc. de benef. p. 2. c. 5. n. 131.* *Ventrigl. tom. 2. annot. 13. §. unico. n. 37.* *Barbos. de canon. & dignit. c. 29. n. 39.* citans *Monet. de opt. c. 4. q. 8. n. 169. & c.* Nemò enim ad titulum de futuro, & in spe, etiam certa ad beneficium, quod expectat, ordinari potest, cum Concilium Tridentinum requirat titulum de præsentè. *Garc. loc. cit. n. 130.* Secus tamen est seu ordinari poterit, si fortè ratione Coadjutoria talis haberet congruam; tunc enim ad titulum illius ordinari posset, non tanquam ad titulum beneficii, sed illius juris percipiendi congruam assignatam tanquam ad titulum pensionis. *Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 16.* *Barbos. Ventrigl. l. cit. Garc. loc. cit. n. 132.* citans *Navar. de oratione c. 20. n. 10.* & plures alios. Et sub hac quoque conditione habitæ congruæ intelligendus videtur *Gonz. loc. cit. n. 8.* dum indifferenter & simpliciter ait, aliquem titulo Coadjutoria perpetua ordinari posse, stante etiam Tridentino. *sess. 21. c. 2.*

Quæstio 321. An Coadjutoria inducat incompatibilitatem cum beneficio tam habito quam habendo à Coadjutore?

Resp. Coadjutoria cum futura successione, dum actualem deservituram habet, inducit incompatibilitatem ad effectum retentionis; non quidem quia beneficium est, sed quia officium est habens actualem administrationem incompatibilem cum residentia quam requirit beneficium; beneficia enim illa (idem est de officiis, sive dum unum est officium & alterum est beneficium) simul retineri non possunt, quorum obligationibus simul satisfieri nequit. *Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 123.* *Castropal. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 30.* *Remouch. c. 12. n. 37.* *Tondut. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. n. 33.* contra *Gonz. Mendez Lulitan. l. 4. diversor. juris argum. c. 1. n. 8. & per totum, quem sequuntur Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. n. 64. & 65.* *Chok. ad reg. 8. gl. 1. n. 22.* hac nixositate, quòd Coadjutor talis non teneatur residere præcisè; cum beneficium non habeat; sed solum causativè, id est, si non resideat, non lucretur fructus, & ob illos admissos teneatur satisfacere Coadjuto. Hinc jam obtentâ Coadjutoriâ tali, & si non vacet ipso jure beneficium præhabitu habens incompatibilitatem cum servitio Coadjutoria, dimitrendum tamen est, & retineri non potest sine dispensatione. AA. iidem. Nisi fortè, ut *Tondut. & Garc.* in literis Coadjutoria caveatur, quòd non teneatur dimittere prius obtentum, nisi eveniente successione, & sic jam præviè cum tali dispensa-

L

spensa-

penſatum ſit. Similiter, ſi poſt obtentam Coadjutoriam Coadjutor aſſequatur beneficium tale cum ea incompatibile, exſpirat Coadjutoria; & non poteſt vi illius in beneficio Coadjuti ſuccedere. Garcias, Tondutus, Caſtropalao *ll. cit.* Unde jam etiam in Bulla Coadjutoriali debent ſub pœna nullitatis exprimi alia beneficia, quæ Coadjutor habet, & viciffim in aliis proviſionibus aliorum beneficiorum exprimenda eſt Coadjutoria. Remouch. *loc. cit. n. 36.* citans Barboſ ad Trident. ſeſſ. 25. c. 7. n. 41. de quo infra pluribus. Ad rationem verò illam in contrarium adductam ex Gonz. dicit Garc. *loc. cit. n. 57.* illam deſervituram & reſidentiam Coadjutoris eſſe præciſam, & illum ad eam compelli poſſe; quia ipſe ſe obligavit & conſenſit tali obligationi. Sed de onere reſidenti & deſervendi Coadjutoris infra. Quæ contra hæc obmoveri poſſent ex non vacatione beneficii propter aſſectionem alterius incompatibilis, quamdiu iſtus primi adepti non eſt realis & fruſtuofa poſſeſſio; hæc inquam, vide ſoluta inferius, ubi de expiratione Coadjutoria.

Quæſtio 322. An Coadjutoria pariat privilegium fori?

Reſpond. Coadjutor carens omni beneficio, & ſolum etiam primam tonsuram habens, gaudet privilegio fori, modò habitum & tonsuram clericalem deſerat, & inferviat eccleſiæ (uti hæc requirit Trident. ſeſſ. 23. c. 6. ad hoc, ut clerici in minoribus ſolum conſtituti, nullum beneficium Ecclieſiaſticum habentes fruantur privilegio fori. Cardin. de Luca ad Trident. d. 24. n. 11.) Garc. p. 4. c. 5. n. 97. & 98. Barboſ. de can. & dignit. c. 29. n. 42. citans plures alios, Caſtrop. *tract. 13. d. 1. p. 10. n. 21.* Remouch. *cit. c. 12. n. 33.* Cardin. de Luca *loc. cit. n. 15.* Coadjutoria enim ad hunc effectum æquipollent beneficio. Carol. de Luca ad Ventrigl. annot. 13. tom. 2. n. 2. & Coadjutor receptus ad adminiſtrationem dicitur filius Eccleſiæ titularus. Remouch. *cit. c. 12. n. 37.* Secus tamen eſt & non gaudebit privilegio fori, ſi non inferviat Eccleſiæ; quia Coadjutoria non eſt beneficium ecclieſiaſticum. Garc. *loc. cit.*

Quæſtio 323. Coadjutoria num pariat affectionem: ſive an, ſi præmoriatur Coadjutor: beneficium remaneat affectum Papa, quò minus ab Ordinario aliàs illius collatore provideri nequeat, Coadjuto moriente in menſe Ordinarii.

Reſpondet negativè Lotter. l. 2. q. 25. n. 31. (ceteri n. 33. dicat, per conſeſſionem Coadjutoria intrate reſervationem ſeu affectionem ad favorem Coadjutoris) Ventrigl. tom. 2. annot. 3. n. 55. citantes pro hoc Garciam p. 5. c. 1. n. 174. ubi tamen is potius inclinatur in contrarium cum Pureo, quem citat *decis. 226. n. 14. l. 3.* & expreſſè addit: *idem videtur* (nempe quòd ex datione Coadjutoria naſcatur affectio) quando Coadjutoria eſſet ſubreptitia ſeu invalida, & ſic non haberet locum futura ſucceſſio, quæ eſt acceſſoria ad Coadjutoriam. pro quo etiam citat Mandol. de ſignat. grat. tit. de Coadjutor. verſ. Coadjutoria habebat. & Put. *decis. 98. l. 2.* contra Carol. de Luca ad Ventrigl. *loc. cit. n. 5.* Tondutum qq. benef. p. 2. c. 3. §. 1. n. 7. ubi expreſſè: *per deputationem Coadjutoris cum futura ſucceſſione affectio beneficii inducitur, quamvis*

Coadjutor decederet, antequam Coadjutor literas intromiſſet, vel Coadjutoris officium exercere caſiſſet; tunc enim ex tali manus appoſitione beneficium ita cenſetur affectum, ut illud nullus inferior conferre poſſit. citat pro hoc Rotam. *decis. 570. n. 2. p. 1. recent.* & in ea plures pro hac ſententia allegari ait, vide à nobis dicta ſupra. *quæſt. 313.*

Quæſtio 324. Quale jus Coadjutoria conferat Coadjutori?

Reſpond. præter plura ſparſa de hoc in antecedentibus, Coadjutori vivente Coadjuto per Coadjutoriam jus nullum quaritur in beneficio, reſpectu cujus eſt Coadjutor, neque reſpectu tituli, ſed tantum jus quoddam noviter creatum circa facultatem coadjuvandi; & ipſum ſimplex officium penitus à beneficio diſtinctum, nec quidpiam aliud aut obtinere aut poſſidere ex propria perſona cenſetur. Lotterius l. 2. q. 25. n. 30. ſic quoque ait Tondutus. p. 3. c. 194. n. 2. ait: Coadjutor in vita Coadjuti non habet in Episcopatu jus in re, ſed ſolum jus ad rem, quod jus ad rem licet ſit conſiderabile quòd diſpoſitiones facientes mentionem de jure quaſito non tollendo, ut Gonz. gl. 5. §. 9. n. 79. non tamen eſt tale jus, quòd operetur, ut beneficium dicatur ſpectare ad Coadjutorem. & n. 3. ſubdit: Coadjutor quidem habet jus in officio Coadjutoris, ſed non in beneficio. Fagn. in c. ex parte. de cler. agrot. n. 6. ubi: per hujusmodi gratiam præventivam acquiritur Coadjutori in beneficio jus ad rem, quòd eventiente vacatione per obitum Coadjuti efficitur jus plenum, adeo, ut non requiratur pro Coadjutore nova collatio, ſed abſque aliquo miniſterio gratia Coadjutoria ex primo jure ſibi conſeſſo effectum ſortitur; cum Papa in iſtis Coadjutoris ex nunc pro ut ex tunc faciat collationem juxta deciſionem Rotæ in Tirafon. Coadjutoria 8. Novemb. 1599. coram Penia, quam verbo tenus recitat Garcias p. 4. c. 5. n. 138. Plus aliquid velle dicere videtur Remouch. etiam quòd ad rem ipſam plus non dicat, c. 12. d. n. 2. ubi ait: quidam etiam Coadjutoria talis conſeſſat jus in re, ſi effectus conſideretur. Cum enim ratio, cur præſentatio, electio, &c. dent jus dumtaxat ad rem, in eo conſiſtit, quòd procedant à perſonis inhabilibus vel non conſtitutis in dignitate; ſeu quibus non competit facultas conferendæ canonice institutionis; uti &, quòd poſt ejuſmodi actum deſideretur alius actus, nempe institutio, confirmatio: gratia autem Coadjutorialis procedat à Papa, penes quem ſtat plenitudo juris can. nec ſit opus ulla alia proviſione poſt obitum Coadjuti, videtur acquiri Coadjutori jus in re. Ac denique n. 4. addit: quidquid ſit, licet non producat jus in re verum ſeu propriè, propter particulas: *ex nunc pro ut ex tunc;* certum tamen eſt producere titulum præventivum ſeu habitualem & initiale, proindeque jus in re fictum operaturum plenos effectus demum per ceſſum vel deceſſum Prælati, & ſic videatur beneficium ecclieſiaſticum ſecundum quid.

Quæſtio 325. Effectus alii Coadjutoria quinam ſint?

Reſpond. Ceterorum effectuum, quos parit Coadjutoria, nomine venire poſſunt, Coadjutoris obligatio, potestas, juridiſictio, præſeſſentia, jura aliæve emolumenta, de quorum ſingulis ſub ſpecialibus titulis in ſequentibus,